Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

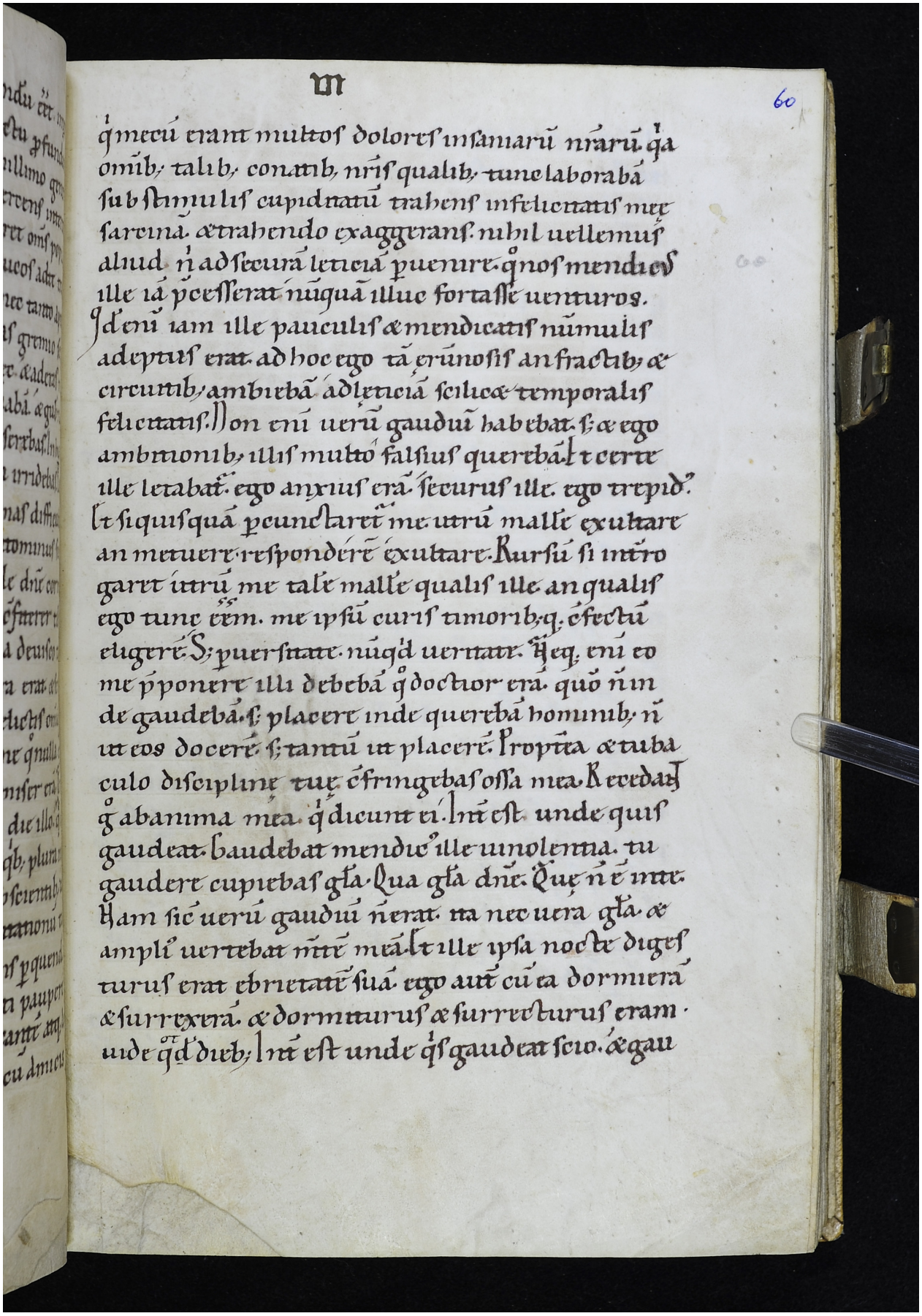

q̄ mecū erant multos dolores insanarū nrārū. q̄a
omīb; talib; conatib; nrīs qualib; tunc laborabā
sub stimulis cupidtatū trahens infelicitatis mę
sarcinā. ætrahendo exaggerans. nihil uellemus
aliud. nī ad securā letitiā puenire. q̄nos mendicus
ille iā p̄cesserat nūquā illuc fortasse uenturos.
Jd'eō iam ille pauculis æmendicatis nūmulis
adeptus erat. ad hoc ego tā grūnosis anfractib; æ
circuitib; ambiebā ād letitiā scilicet temporalis
felicitatis. Non enī uerū gaudiū habebat. si; æ ego
ambitionib; illis multo falsius querebā. Et certe
ille letabat. ego anxius erā. securus ille. ego trepid⁹.
Et si quis quā p̄cunctaret me utrū malle exultare
an metuere. respondere exultare. Rursū si interro
garet utrū me talē malle qualis ille an qualis
ego tunc erā. me ipsū curis timoribq; efectū
eligere. S; puersitate. nūq̄d uertitur. Hęq; enī eo
me p̄ponere illi debebā q̄ doctior erā. quō nī in
de gaudebā. si; placerē inde querebā hominib; nī
ut eos docerē. si; tantū ut placerē. Propria æ tuba
culo disciplinę tuę efringebas ossa mea. Reverdat
q̄ abanima mea. q̄ dicunt ei. Int̄ est unde quis
gaudeat. baudebat mendic⁹ ille uanolentia. tu
gaudere cupiebas gla. Qua gla dñi. Quę n̄ ē int̄.
Nam sic uerū gaudiū n̄ erat. ita nec uera gla. æ
amplī uertebat nīt̄ meā. Et ille ipsa nocte diges
turus erat ebrietatē suā. ego aut̄ cū ea dormiēa
æ surrexurā. æ dormiturus æ surrecturus eram.
unde q̄ d̄ dieb; Int̄ est unde q̄s gaudeat scio. æ gau